

został ochrzczony. Tam też wypowiedział znamienne słowa:

„Z wielkim wzruszeniem przybywam dzisiaj do tego miasta, w którym się urodziłem – do parafii, w której zostałem ochrzczony i przyjęty do wspólnoty Kościoła Chrystusowego... Kiedy patrzę wstecz, jak droga mojego życia poprzez środowisko tutejsze, poprzez parafię, poprzez moją rodzinę, prowadzi mnie do jednego miejsca, do chrzcielnicy w wadowickim kościele parafialnym. Przy tej chrzcielnicy zostałem przyjęty do łaski Bożego synostwa i wiary Odkupiciela mojego, do wspólnoty Jego Kościoła w dniu 20 czerwca 1920 r. Chrzcielnicę tę już raz uroczyście ucałowałem w roku Tysiąclecia Chrztu Polski jako ówczesny arcybiskup krakowski. Potem uczyniłem to po raz drugi na pięćdziesiątą rocznicę mojego chrztu, jako kardynał, a dzisiaj po raz trzeci ucałowałem tę chrzcielnicę, przybywając z Rzymu jako następca św. Piotra” (Jan Paweł II, Wadowice 1979 r.).

Wsluchując się w te słowa, zastanówmy się:

- Czym dla mnie jest przyjęty chrzest święty?
- W jaki sposób współpracuję z łaską Bożą, którą otrzymałem na chrzcie?
- Jak często odnawiam przyrzeczenia złożone na chrzcie świętym?
- Jak często dziękuję Bogu za dar chrztu świętego?

Zeszyt ucznia

„Chrzest jest najpiękniejszym i najwspanialszym darem Boga. Nazywamy go darem, łaską, namaszczeniem, oświeceniem, szatą niezniszczalności, obmyciem odradzającym, pieczęcią i wszystkim, co może być najpiękniejsze” (św. Grzegorz z Nazjanzu).

Praca domowa

Ułóż modlitwę, która będzie podziękowaniem za dar sakramentu chrztu świętego.

Modlitwa

Odszpiewanie pieśni „Com przyrzekł Bogu przy chrzcie raz”.

Anna Duda, Bożena Sałek

Klasa I-III liceum

Zmartwychwstanie – odkrywanie nadziei na nowe życie w Chrystusie

Cel ogólny

Ukazanie prawdy o zmartwychwstaniu Chrystusa jako fundamencie wiary.
Kształtowanie postawy nadziei na życie wieczne.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- nazywa zmartwychwstanie Chrystusa fundamentem wiary,
- wyjaśnia znaczenie zmartwychwstania dla życia chrześcijanina,
- uzasadnia, że chrzest jest początkiem życia wiecznego,
- analizuje prawdę, że Msza święta jest uobecnieniem zbawczej ofiary Chrystusa,
- przyjmuje odpowiedzialność za świadczenie o prawdzie zmartwychwstania.

Metody

Pogadanka, analiza tekstu, rozmowa kierowana, praca w grupach.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, Katechizm Kościoła Katolickiego, encyklika Jana Pawła II „Redemptor hominis”, czasopisma.

PRZEBIEG KATECHEZY**Modlitwa**

Skład Apostolski: „Wierzę w Jednego Boga...”.

Wprowadzenie

Nikt z nas nie pamięta swojego chrztu. Byliśmy wtedy bardzo mali i nieświadomi doniosłości tego wydarzenia. Dziś wiemy, że ten moment stał się początkiem naszego nowego życia w Bogu. Poznając Chrystusa i Jego Ewangelię, odkrywamy prawdę o naszym przeznaczeniu i zadaniach, jakie na drodze zbawienia stawia przed nami Ojciec. Sens wszelkich swoich wysiłków odczytujemy w tajemnicy Odkupienia Chrystusa. Z faktu zmartwychwstania wynikają wszystkie prawdy wiary zawarte w Składzie Apostolskim. W czasie niedzielnej Mszy świętej mówimy, wyznając naszą wiarę, że Bóg jest Stwórcą wszystkich rzeczy, że zesłał nam swojego Syna, który za sprawą Ducha Świętego narodził się z Maryi Dziewicy, że wierzymy w jeden, święty, powszechny, apostołski Kościół, wyznajemy wiarę w odpuszczenie grzechów itd. Całe nauczanie, cały sens Nowego Testamentu, opiera się na fakcie zmartwychwstania Jezusa.

Rozwinięcie

Analiza tekstów źródłowych.

– Czego dowiadujemy się na temat zmartwychwstania Chrystusa?

„A jeśli Chrystus nie zmartwychwstał, daremne jest nasze nauczanie, próżna jest także nasza wiara. (...) Tymczasem jednak Chrystus zmartwychwstał jako pierwszy spośród tych, co pomarli. Ponieważ bowiem przez człowieka [przyszła] śmierć, przez Człowieka też [dokona się] zmartwychwstanie” (1Kor 15,14.20-21).

Prawda o zmartwychwstaniu jest najważniejszym orędziem apostołskiego nauczania. Zmartwychwstanie Chrystusa jest wydarzeniem, którego skutki dotyczą całej ludzkości. Dla chrześcijanina nabiera ono jednak szczególnego znaczenia.

„Czyż nie wiadomo wam, że my wszyscy, którzyśmy otrzymali chrzest zanurzający w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy zanurzeni w Jego śmierć? Zatem przez chrzest zanurzający nas w śmierć zostaliśmy razem z Nim pogrzebani po to, abyśmy i my wkroczyli w nowe życie – jak Chrystus powstał z martwych dzięki chwale Ojca” (Rz 6,3-4).

„Teraz zaś już nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus. Choć nadal prowadzę życie w ciele, jednak obecne życie moje jest życiem wiary w Syna Bożego, który umiłował mnie i samego siebie wydał za mnie” (Ga 2,20).

Życie chrześcijańskie ma swój początek z chwilą przyjęcia wiary, którego dopełnieniem jest chrzest. W ten sposób stajemy się współuczestnikami śmierci i zmartwychwstania Chrystusa.

„Jeżeli więc ustami swoimi wyznasz, że JEZUS JEST PANEM, i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg Go wskrzesił z martwych – osiągniesz zbawienie” (Rz 10,9).

Wiara i świadczenie o niej prowadzi do spotkania z Bogiem.

„(...) Zmartwychwstanie Chrystusa jest kulminacyjną prawdą naszej wiary w Chrystusa. Pierwsza wspólnota chrześcijańska wierzyła w nią i przeżywała ją jako prawdę centralną, przekazaną przez Tradycję, jako prawdę fundamentalną, potwierdzoną przez pisma Nowego Testamentu, przepowiadaną jako część istotna Misterium Paschalnego tak samo jak Krzyż:

<Chrystus zmartwychwstał,
Przez śmierć swoją zwyciężył śmierć,
Dał życie zmarłym>” (KKK 638).

Bóg spełnił daną pierwszym ludziom obietnicę. Prawda o zmartwychwstaniu Jezusa, jest fundamentem wiary i nauczania Kościoła.

„Kościół, który nie przestaje kontemplować całej tajemnicy Chrystusa, wie z całą pewnością, że Odkupienie, które przyszło przez krzyż, nadało człowiekowi ostateczną godność i sens istnienia w świecie, sens w znacznej mierze zagubiony przez grzech. I dlatego też to Odkupienie wypełniło się w tajemnicy paschalnej, prowadzącej przez krzyż i śmierć do zmartwychwstania” (Jan Paweł II, *Redemptor hominis*, 10).

Z faktu Chrystusowego zmartwychwstania wynika dla nas nadzieja życia wiecznego. Jesteśmy wzywani, aby coraz głębiej pojmować znaczenie tej prawdy i odkrywać w niej sens życia.

Zakończenie

Praca w grupach

Rozdajemy uczniom różne czasopisma, w których znajdują się artykuły związane np. z pomocą bezdomnym, udaną operacją, uratowaniem komuś życia, służbą w rodzinie, nawróceniem z nałogu, dobrze przeżyтыми świętami, pracą na misjach.

Na podstawie tych tekstów uczniowie wnioskuje, że Jezus ciągle działa w swoim Kościele.

Jezus żyje i wspomaga nas w trudach codziennego dnia, przychodzi nam z pomocą w zwątpieniu i chwilach cierpienia. Doświadczamy Jego przebaczenia, daru pokoju wewnętrznego i mocy, która płynie z miłości. Dlatego możemy powiedzieć, że warto umierać dla grzechu i ciągle zmartwychwstawać do życia w prawdzie i radości dziecka Bożego.

Zeszyt ucznia

Życie chrześcijańskie ma swój początek z chwilą przyjęcia wiary, którego dopełnieniem jest chrzest. W ten sposób stajemy się współuczestnikami śmierci i zmartwychwstania Chrystusa.

Ta prawda powinna nas skłaniać do wdzięczności Bogu za łaskę życia wiecznego i prowadzić do prawego życia i służby wobec innych.

Praca domowa

W modlitwie podziękuj Jezusowi za dar odkupienia.

Modlitwa

„Chwała Ojcu”.
